

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Ἡ Πᾶσα αἴτησις δεκτή ὑπὸ ἰδιαι-
τέρῃ συμφωνίᾳ.

Αἰτήσεις ἀπευθυντέαι :

Ἐφημ. « Ἀνάστασις » Ἀργοστολίον.

Συγτάκτης

Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . Δραχ. 10.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον.

ΔΙΚΑΙΩΜΑ—ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ πολιτικὴ μέθη ἤρχισεν. Ἡ κομματικὴ κραυγὴ προετοιμάζεται μὲ ἓνα σωρὸν ἀπὸ ξεχυλισμένα ποτήρια ἐντὸς τῶν ὁποίων θὰ χυθῇ αὐριον οὐχὶ νέκταρ θεῖον ἢ γλυκύτατος Ἑλληνικὸς οἶνος, θὰ χυθῇ ὦ! θὰ χυθῇ αἷμα καὶ δάκρυα καὶ ἔχθραι καὶ ὕβρεις καὶ πείσματα.

Αὐριον ὃ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ προσέλθῃ νὰ περιβάλ-
λῃ γελῶν καὶ μεθυσμένος τοὺς ἐχθροὺς του καὶ τοὺς
προδότας τῆς πατρίδος του μὲ νέαν ἐμπιστοσύνην, μὲ
νέας τιμὰς, μὲ νέαν δικαιοδοσίαν.

ὦ! ταλαίπωρος Ἑλληνικὴ Φυλὴ! κατήντητες ἡ
μῶρὰ παιδίσκη εἰς τὰς χεῖρας τῆς ὁποίας οἱ σκληροὶ
πολιτικοὶ Σου θέτουν ὀλίγα ζαχαρωτά ἵνα γελῶσαν καὶ
ἀμνησίσκαον Σὲ ἀτιμάσωσι καὶ Σὲ περιπαίξωσιν.

Δυστυχισμένε Λαέ

Εὐρίσκεται ὑπνωτισμένος πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν
καὶ οὔτε αἱ πληγαί, οὔτε ἡ πείνα, οὔτε αἱ περιφρονήσεις
καὶ οἱ χλευασμοὶ καὶ τὰ σάλλα τῆς Οἰκουμένης ἠδυνή-
θησαν νὰ Σὲ ἐξυπνήτωσιν.

Ἀξιολύπητε κατάδικε τοῦ Κόσμου καὶ τῶν περιστά-
σεων! Ποῖος λοιπὸν σοφὸς Φακίρης τῶν Ἰνδιῶν θὰ
δυνήθῃ ν' ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸ ὥχρον καὶ μαραμμένον πρόσω-
πόν Σου τὸν θανατηφόρον ὑπνωτισμὸν, τὴν καταθλίβου-
σαν τὴν ψυχὴν Σου νάρκη;

Εὐπνήτε Λαε, ξύπνητε ν' ἀκούσῃς πῶς βρυχῶνται
οἱ λέοντες Λαοὶ τῆς Εὐρώπης, ξύπνητε δυστυχῇ νὰ ἴ-
δῃς τὰς ἀλύττεις τῶν Αὐτοκρατόρων καὶ Βασιλέων,
τῶν Ἐκμεταλλευτῶν καὶ Κεφαλαιοκρατῶν θραυομένας
ὡς ὕλους ἐν χειμερινῇ ἐπύχῃ! Εὐπνήτε ἐγκαταλελειμ-
μένον χαμίμιον τῆς Εὐρώπης, νὰ ἴδῃς τοὺς Ἀγγλοὺς
τοὺς Γάλλους τοὺς Γερμανοὺς ἐργάτας μαχομένους καὶ
νικῶντας καὶ ἐξ ἐφόδου κυριεύοντας τὰ ἰσχυρὰ τεῖχη
τῶν φρουρίων τῆς Δουλείας καὶ Τυραννίας ἐντὸς τῶν ὁ-
πρίων ἐπὶ τούτοις αἰῶνας οἱ αἰμοχαρεῖς Δεσπότες τῆς
Λαγῆς καὶ τοῦ χρυσοῦ ἐπίνον τὸ αἷμα τῶν Λαῶν καὶ

ἐπρωγον ὡμὰς τὰς σάρκας τῶν ἐργατῶν.

Εὐπνα Λαε! Εὐπνα λοιπὸν καὶ ἴδε κατωτέρω πῶς
ἐργάζονται οἱ ἐλεύθεροι Λαοὶ καθ' ἃς ἡμέρας δίδωσι
τὴν ἐξουσίαν τοῦ μέλλοντός των, τῆς ἱστορίας των,
τῆς ζωῆς τῶν τέκνων των, εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους των·
ἴδε ἴδε καὶ αὐριον προσερχόμενος νὰ πράξῃς τὸ πρῶτον
Σου τῶν δικαιωμάτων μὴ προσέλθῃς παραπαίων καὶ
ναρκωμένος! Σκέφθητι ταλαίπωρε, σκέφθητι ὅτι αὐρι-
ον ἡ χεὶρ Σου κινουμένη μὲν μηχανικῶς καὶ διέθυνον-
μένη ὡς χθὲς ὑπὸ τῶν φαύλων καὶ τῶν χρηματιστῶν
θὰ ὀπλίσῃ τὴν χεῖραν τῶν μελλόντων ἀντιπροσώπων
καὶ διοικητῶν Σου μὲ μάχαιραν τὴν ὁποίαν θὰ ἐμπή-
ξωσι αὐριον ἐντὸς τῆς καρδίας Σου ὡς τὴν ἐνέπηξαν
χθὲς ἐντὸς τῆς κοιλίας Σου.

Λαε

Ἐάν τούναντίον ἡ χεὶρ Σου εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς
αὐριον κινήθῃ ὑπὸ τῆς καρδίας Σου καὶ τοῦ μέλλον-
τος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν δικαιωμάτων Σου, ὦ τότε
ἔσο βέβαιος ὅτι θὰ ὀπλίσῃς τὴν ψυχὴν τῶν ἀντιπροσώ-
πων Σου μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην αὐταπάρνησιν μὲ τὴν
ἀρμόζουσαν συνείδησιν διὰ τῶν ὁποίων θὰ δυνήθῃς νὰ
σταματήσῃς τὴν ἐξαχρείωσιν τῆς Φυλῆς Σου καὶ τὰ
αἰμοχαρῆ καὶ δεσποτικὰ ἔνστικτα ξένων καὶ ἡμεδαπῶν
ἐχθρῶν.

Λαε

Πράξον οὕτω, ἄλλως τε θὰ εἶσαι ὁ ἐπικατάρρατος
υἱὸς τῆς ἀμαρτίας, θὰ ἦται ὁ Καῖν τῶν Ἑθνῶν καὶ
τῶν Λαῶν ὅστις ἀδύνατον! οὐδαμοῦ τῆς Γῆς θὰ εὐρῆς
ἡσυχίαν καὶ ἄσυλον ποτέ! ποτέ!

Σύνελθε, ἀπομακρύνθητι ἀπὸ τῆς πεπατημένης ὁ-
δοῦ, μὴ ὁ ποὺς Σου πλέον πατήσῃ ἐπὶ τῶν ἰχνῶν τῶν
παρελθόντων βημάτων, ἃς χρησιμεύσωσιν εἰς Σὲ ὡς
παράδειγμα οἱ Λαοὶ τῆς Εὐρώπης, εἶνε ὁ εἰκοστὸς αἰ-
ὼν, ὁ αἰὼν τῆς κατ' ἐξοχὴν ἀνθρωπίνου προόδου, εἶνε ὁ
αἰὼν τῶν θαυμάτων τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας τῆς ἀν-
θρωπίνου τόλμης· μὴ ἀποθαρρυνθεῖς μὴ δειλιάσῃς! τὸ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΜΕΤΕΩΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΔΣ5.φ4.0014.Υ10045

δέλεαρ τῶν Κεφαλαιοκρατῶν καὶ τὸ δηλητήριον τῶν Κομματαρχῶν ἅς χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς τυλῶδεις χεῖράς Σου ὡς νευρόσπαστα κινουῦντα εἰς Σὲ τὸν γέλωτα καὶ τὴν περιφρόνησιν.

Λαεῖ

Ἀναπόλησον τὸ αἶσθημα ὑπὸ τοῦ ὁποίου ἐμπνευσθέντες ποτε οἱ πρόγονοί Σου ἀνεστήλωσαν μίαν σημαίαν ἀνδρείας καὶ συνέγραψαν μίαν ἱστορίαν ἀρετῆς.

Ἐμπνεύσθητι, ἐμπνεύσθητι ἀπόγονε τῶν ἀνδρείων καὶ ἐναρέτων ἀπὸ τοῦ αἶσθημα καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν εὐγενῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν ἀρητίλων ἐργατικῶν τάξεων τῆς Οἰκουμένης—Ἐντροπή Σὺ ὁ ἀπόγονος τῶν μεγάλων νὰ ὑστερῇς κατὰ παρασάγκας τοὺς Λαοὺς τῆς χθῆς!

Εἴθε ἡ αὖριον νὰ Σὲ εὖρη ἀκμαῖον καὶ ἀποφασισμένον νὰ σύρῃς τὸ πύρινον ἄρμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου καθήμεν ἡ ὠραία Μητέρα μας ἡ εὐγενὴς Ἑλλάς μας θὰ δυνήθῃ ἡμέραν τινὰ νὰ ὑψώσῃ μίαν ἐρυθρὰν σημαίαν ἣν θὰ ἀκολουθήσῃ σύσσωμος ἡ Ἑλληνικὴ Φυλὴ ἥτις, ἰσχυρὰ ἠθικῶς καὶ κοινωνικῶς οὕσα, τότε, θὰ δυνήθῃ νὰ συμβάλλῃ καὶ αὕτη ὑπὲρ τῶν ἀδυνάτων καὶ πασχόντων, ὑπὲρ τοῦ προσεγγίζοντος μεγάλου ἀγῶνος τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑργατικῶν Τάξεων καὶ θὰ ἀκουσθῇ, ἐνεῦσα τὴν φωνὴν τῆς ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκείνῃ Ἐπαναστάσει, νὰ προφέρῃ τὰς μεγάλας ἐννοίας

« Ζήτω τὸ τέλος τῶν Τυραννῶν—Ἀς κορμηνισθῇ ὁ χουσὸς καὶ ὁ θρόνος, ἅς ζήσῃ τὸ ΔΙΚΑΙΩΜΑ — Ἡ ΕΡΓΑΣΙΑ. »

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ.

Με ὅλας τὰς ἐπιδείξεις καὶ μὲ ὅλην τὴν παρατεταμένην συνορρώσιν του ὁ Κάιζερ τῆς Γερμανίας δι' ὧν, μέριμναν Πατριωτικοῦ Μεγαλείου καὶ μελλουσῶν νικῶν, ζητεῖ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους του, καὶ μὲ ὅλον τὸ θάρρος δι' οὗ ζητεῖ νὰ καταδείξῃ τὴν φροντίδα του ὑπὲρ τῆς Γερμανικῆς ἐπιρροῆς εἰς τὸ Μαρόκον καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Γῆς, ὁ θρόνος του ἐντούτοις καὶ τὰ Δεσποτικά του προνόμια χάνωσιν ὡς ἡμέραι ἔδαφος.— Ὁ Λαὸς μᾶλλον μετὰ πικρίας παρὰ μετ' εὐγνωμοσύνης παρατηρεῖ τὴν ἐγωϊστικὴν καὶ φιλοτάραχον πολιτικὴν τοῦ Δεσπότη του. — Ὁ Λαὸς ἀποφεύγων τοὺς πολέμους καὶ τὰς ἀνθρωποκτονίας ἀποστρέφει τὰ βλέμματά του ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς Τυραννίας καὶ σρέφει ταῦτα μετ' εὐλαθείας εἰς τοὺς Ἀρχηγούς τῆς εἰρήνης καὶ τῆς Κοινωνικῆς ἁρμονίας· ὁ Βέβελ! ἰδοὺ ὁ ἀγαπητὸς ἀνὴρ τοῦ Βερολίνου, ἰδοὺ ὁ φράττων τὰς αἰμοχαρεῖς ὁρέξεις τῆς Τυραννίδος, ἰδοὺ ὁ γλυκὺς καὶ τολμηρὸς ῥήτωρ τῶν δικαιωμάτων τῶν Λαῶν—Καθ' ἣν ἐποχὴν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς ἀδικίας καὶ τῆς βίας ζητεῖ νὰ ἀποδεκατίσῃ τὸν Γερμανικὸν Λαὸν προβάλλων τὰς ἀρπακτικὰς ὁρέξεις του ἐναντίον τῆς γνώμης ὁλοκλήρου τῆς Εὐρώπης, ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Γερμανῶν Σοσιαλιστῶν τὸναντίον ζητεῖ νὰ ἀνυψώσῃ τὸν Γερμανικὸν Λαὸν εἰ-

σάγων τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου ἐν ταῖς Βουλαῖς τῶν ἡνωμένων Γερμανικῶν Κρατῶν—Ματαίως εἰς τοῦτο ἀνθίσταται καὶ μυκάται ὁ εἰρηνομάχος Κάιζερ—Τὸ Ράιχσταγ δονεῖται ἀπὸ τὴν συζήτησιν τῆς ἀνωτέρω προτάσεως.—Ματαίως οἱ ἐθνικόφρονες καὶ συντηρητικοὶ διίσχυρίζονται ὅτι αἱ ἀνησυχίαι αἵτινες ἔλαβον χώραν εἰς τινὰ διαμερίσματα τοῦ Ἀμβούργου, ὀφείλονται εἰς τοὺς Σοσιαλιστάς; ὁ Λαοφιλὴς Βέβελ ἐντόνως διαμαρτύρεται ἐναντίον τῶν συκοφαντικῶν τούτων ἐπιλέγων «ὅτι ἡ ἐπανάστασις δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἢ διὰ τῆς εἰσαγωγῆς μεταρρυθμίσεων, ἐὰν ἡ πλειονοψηφία ἀρνείται νὰ εἰσαγάγῃ τοιαύτας, εἶναι αὕτη ἐπαναστατικὴ καὶ ἔχι τὸ Σοσιαλιστικὸν Κόμμα!»

Οἱ Σοσιαλισταὶ ἐν Γερμανίᾳ νικοῦν καὶ μετ' ὀλίγον τὴν ἐρυθρὰν σημαίαν ὑπερήφανος θὰ στήνῃ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς αὐτοκρατορίας ὁ Γερμανικὸς Λαός.

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΛΑΟΣ.

Δισθεώρητον ὑπῆρξε τὸ ἄλμα ὅπερ ὁ ἀγγλικὸς Λαὸς ἔκαμε κατὰ τὰς παρελθούσας ἐκλογάς· εἰςτότον ὕψος ἀνῆλθε διὰ τῆς ἐκλογῆς ἐξήκοντα Βουλευτῶν Σοσιαλιστῶν ὥστε οὐ μόνον ὁ Οὐμβέρτος καὶ ἡ κλίμα τῶν προνομιοῦχων καὶ συντηρητικῶν νὰ συγχύσῃ ἐξ ὁλοκλήρου φρένας καὶ θυμὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ φιλελεύθεροι νὰ φοβῶνται τόσον τὰς προόδους τοῦ Σοσιαλιστικοῦ Κόμματος ὥστε ν' ἀναγγέλωσιν ἐπιστήμως, δι' αὐτοῦ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Μπάνερμαν ἐν συμποσίῳ προσφερόντι αὐτῷ ἐν τῇ Ἑθνικῇ λέσχῃ τῶν φιλελευθέρων, ὅτι «τὸ Σοσιαλιστικὸν κόμμα δύναται νὰ φέρῃ ἀνωμαλίας συνεπεῖα δῆσταμένων ἐκτιμήσεων μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων» καὶ ὅτι «οὐχ' ἤττον ἡ παρούσα βουλὴ εἶναι διαθεθεμένη νὰ ἐξυπηρετήσῃ κάλλιον τὰ συμφέροντα τῶν ἐργατικῶν τάξεων», καταλήγει δὲ ὁ Μπάνερμαν μὲ τὰς λέξεις «εὐχαρίστως βλέπω ὅτι ἡ Νέα Βουλὴ εἶναι ἐνταυτῷ ἡ μᾶλλον προοδευτικὴ καὶ ἡ μᾶλλον εἴηρος εἰς τὰς προοδευτικὰς ιδέας τῶν νεωτέρων χρόνων».

Τὰ ἀνωτέρω δεικνύουσιν πόσον αἱ Σοσιαλιστικαὶ ιδέαι προῦχώρησαν καὶ πόσον ἐξυψώθη διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ὁ Ἀγγλικὸς Λαός. (Καὶ ὁ Ἑλληνικὸς τί κάμνει;)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ.

Σ. Λοιπὸν ἓνα σωρὸ ἀποπείρας αὐτοκτονιῶν καὶ αὐτοκτονίας εἴχουμεν τὰς ἡμέρας αὐτάς: Ὁ Κόντε . . . Ρώμας, ὁ Στρατηγὸς Στάικος, ὁ δυστυχὴς Κινάκης, οἱ δύο τελευταῖοι μάλιστα εὐρίσκονται ἤδη εἰς τὸν πέμπτον κύκλον τῆς καλῆς εἰς τὸ τέταρτον διαμερίσματος ὅπου ὡς λέγει ὁ διαφοροφθὴς Δάκτωρ καὶ τῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν τὴν ἀνότητον κεφαλῶν τῶν (αὐτῶν) εἶνε ἡ τιμωρία ἣν ὁ Θεὸς ὡς λέγου-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

σιν υπό ἐχεμύθειαν !) καταδικάζει τοὺς αὐτοκτονούντας.

II. Νὰ σὰς πῶ τὴν ἀλήθειαν διὰ τοὺς δύο πρώτους δὲν συνειννήθην καὶ τὸσον, διὰ τὸν τελευταῖον διέτρεξε τὴν σὰρκά μου κάποιος ῥῆγος κάποιος πόνος.

Σ. Μὰ γιατί διὰ τοὺς δύο ἐπισήμους ἀνδρες, διατί διὰ τὸν πρῶτον πολιτευτὴν καὶ Ὑπουργόν καὶ πλούσιον Κόντε Ρώμα δὲν ἐλυπήθης ; Διατί διὰ τὸν πολιτικὸν καὶ Στρατηγόν Στάικον δὲν ἐρίγησες καὶ διατί τοὺν κεντίον δι' ἓνα πτωχόν δι' ἓνα στενοκέφαλον ἀσταῖον ἐλυπήθης καὶ ἐπόνεσες ;

II. Ἀκριβῶς διότι ὁ τελευταῖος ἦτο πτωχὸς καὶ ἀμαθὴς διὰ τοῦτο ἐπόνεσα διότι φυσικὸν ἦτο ἀφ' ἐνὸς ἡ στενοχωρία καὶ ἐξ ἄλλου ἡ ἀμάθεια νὰ τοῦ ἐξαρθρώσουν τὴν δάνοιαν καὶ νὰ τὸν φέρουν εἰς τὴν αὐτοκτονίαν, ἦτο θύμα καὶ τὸν ἐκλυσαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἄλλους ἐσκέφθηκα ὅτι ἦσαν μορφωμένοι, εὐκατάστατοι, κατεῖχον τιμὰς καὶ ὑψηλὰς κοινωνικὰς θέσεις ἐπομένως διὰ ν' αὐτοκτονήσουν θὰ εἴπῃ ὅτι τὰ ἀμαρτήματά τους ἦσαν τόσον μεγάλα ὥστε ἡ τοῦ ἐφρονεῖν εἰς σωματικὴν παραλυσίαν καὶ διανοητικὴν ἐκτροχίαν ἢ ἐσκέφθησαν ὅτι, γὰρ νὰ ἐξιλεσθῶν ἐνώπιον τῆς ἰδίας τῶν συνειδήσεως καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ τοῦ Ἑθνους ἴδιον μόνον μέσον ἀπέμεινε εἰς αὐτοὺς ἡ αὐτοκτονία.

Σ. Μὰ πῶς συμπεραίνει ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἠμάρτησαν ἐνώπιον τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Λαοῦ καὶ διὰ τοῦτο ἐτιμώρησαν ἐκτούς ;

II. Ἰδοὺ πῶς σκέπτομαι : καὶ ὁ Ρώμας καὶ ὁ Στάικος ὑπῆρχαν Νομοθέται, Κυβερνήται, ὁργανωταὶ τοῦ Ἑθνους καὶ τοῦ Λαοῦ καὶ δυστυχῶς ἠκολούθησαν τὸν κανόνα ὃν ἠκολούθησαν ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ καὶ Διοικηταὶ τῆς Ἑλλάδος. δηλαδὴ καὶ οὗτοι σολλογίζεμενοι πάντοτε κακῶς ἐρρίφθησαν μέσα εἰς τὸ ἰδιωτικὸν συμφέρον, μέσα εἰς τὴν κομματικὴν κατάχρησιν, μέσα εἰς τὴν ρουσφετολογικὴν ἀδικίαν, μέσα εἰς τὴν ἀχρεϊότητα τῆς Αὐλῆς, μέσα εἰς τὴν ἐθισμένην ἀσυνειδησίαν τῆς Βουλῆς ! Ὁ βίος τῶν ἐπέρασε ἐν διατρεχάσει, ἐν ἀδιαφορίᾳ ἐθνικῇ, ἐν τῇ περιφρονήσει καὶ Ἑλλήνων καὶ Ἑλλάδος καὶ ἐπομένως φυσικὸν ἦτο, ἀφοῦ ἐναπέμειναν ἔχνη συνειδήσεως καὶ ἀνθρωπισμοῦ, νὰ αὐτοκτονήσωσιν ὅπως ἀποδείξωσι ὅτι μετενόησαν καὶ ἵνα προστούταις δεῖξωσι καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὴν ὁδὸν ἣν πρέπει ν' ἀκολουθήσωσιν.

Σ. Ἐν ἄλλαις λέξεσι εἶναι ὅσον νὰ λέγεις ὅτι ὅλοι οἱ Πολιτικοὶ καὶ Ἀρχόντες καὶ Διοικηταί, τιλοφόροι καὶ μὴ, στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἀνεξαρτήτως καταγωγῆς καὶ ἑδρας, ὅτι λέγω, ὅλοι πρέπει νὰ τιμώσιν τὰ μυαλά τους ἵστων ἀέρα.

II. Βεβαίως ! ἔτσι πρέπει νὰ κάμουν ἐὰν ἔχουν τοῦλάχιστον ὅσῃν συνείδησιν εἶχεν ὁ Ἰουδαῖος ! Ἐκεῖνος ἐπρόδωκε μόνον τὸν διδάσκαλόν του καὶ ἦτο καὶ ἀμαθὴς καὶ ἀπείδευτος καὶ πᾶμπτωχος καὶ ἐπομένως νὰ σοὺ πῶ δὲν ἔπαιε καὶ τόσο, ἐνῶ οἱ Βουλευταὶ καὶ οἱ Πολιτικοὶ καὶ ὑποστράτηγαι καὶ οἱ Ἀρχι-Ἀρχι-Ἀρχόντες τῆς Ἑλλάδος ἐπρόδωκαν καὶ Δασκάλους καὶ Χριστὸ καὶ Ἐθνος καὶ Πατρίδα καὶ Λαὸ καὶ Ἱστορίαν καὶ Προγόνους καὶ κόμματα καὶ τέφρα καὶ τάφους καὶ Θεοὺς καὶ Διαβόλους καὶ ὅτι εἶνε ἐντὸς καὶ ἐκτὸς καὶ ἐντὸς

τῶν ὑδάτων καὶ ἐντὸς τοῦ ἀέρος καὶ ἐντὸς τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς.

Σ. Νὰ σοὺ πῶ τὴν ἀλήθειαν καθὼς τὰ λές φαίνεσαι ὡσὰν δαιμονισμένος μὰ ἐν τοῦτοις λές ἀλήθεια, τίποτε ἀπολύτως τίποτε οὔτε ὕλικόν οὔτε ἄυλον (ἂν ὑπάρχῃ) οὔτε ἠθικόν οὔτε ἰδεῶδες ἀφῆκον ἀξίεσσι καὶ ἀκουργέσι καὶ ἀπρόδοτον οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἐσπεμένως συμφωνῶ μὲν σοὶ ὅτι πρέπει καὶ εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἀποθάνωσιν ὅλοι διὰ πῦρ καὶ μαχαίρας καὶ ἀφοῦ τόσα χρόνια ὁ Λαὸς δὲν εἶρε ὁθὺν ἢ μάλλιν εἶρεν ὡς μικροπρεπὲς καὶ ἀνάξιον Λαὸς Ἑλληνικὸς νὰ ἐφαρμόσῃ αὐτοὺς τὰ ἀνωτέρω μέσα πρὸς τιμωρίαν τῶν, τοῦλάχιστον εἶνε Θεοῦ φώτισις τοῦ ἡγρίσαν μόνου τοῦ νὰ μεταννοῦν καὶ νὰ αὐτοκτονοῦν, εὐχρημαὶ δὲ μὲν σοὶ νὰ μὴς εὐρῇ τὸ 1907 μὲ πέντε χιλιάδας χονδρὰ παλούκια καὶ σερρεὰ ριζωμένα σὺν ἐκείνῃ τοῦ ἐδαφιορύγῃς ἡ κηλαισθησία τοῦ Δημάρχου στήν Πλατείαν τῶν Δικαστηρίων, ἐπὶ τῶν ὑποίων νὰ κρέμονται παραδειγματικῶς τὰ ψόφια ὅλων τῶν πολιτικῶν τῆς Ἑλλάδος παλίκων καὶ νέων ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἀποστράτων μὴδὲ τοῦ Κυρίου Δημάρχου ἐξαιρουμένου, τότε δὲ καὶ μόνον τότε ἡ Ἑλλὰς θὰ βγάλῃ τὰ μαῦρα ρούχα καὶ τότε καὶ μόνον τότε θὰ πύξη νὰ ὁδοῦται διὰ τὰ ὀνειδή, διὰ τὰς ἐξορίας καὶ τοὺς ἀπαγχονισμούς καὶ τὴν περιφρόνησιν ἅτινα οἱ κηκοῦντες καὶ προδῶται αὐτοὶ υἱοὶ τῆς ἐπεσώρευσε ἐπάνω εἰς τὸ ὠραῖον σῶμα τῆς καὶ τὸ ὑπερήφανον μέτωπόν τῆς.

II. Γένοιτο.

Η ΠΑΛΗ ΕΝ ΚΙΝΑΤΩ

Ἐ' Ἐπὶ τῇ Πάλῃ, ἡ ἄλλοτε τόσον εὐπορος καὶ εὐημεροῦσα αὕτη χώρα, τῆς ὁποίας οἱ κάτοικοι διακρίνονταν διὰ τὴν φιλεργίαν καὶ ἐργατικότητά των, ἀπὸ πολλοῦ χρόνου περιήλθεν εἰς οἰκτρὰν ἀληθῶς ὑπὸ πᾶσαν ἐποψὴν κατάρσιν. Ἡ πενία μαστίζει ἀδικητικῶς τὰς τάξεις αὐτῆς, καὶ ἐγένετο ἀφορμὴ ἐκπατρισμοῦ καὶ τελείας ἐρημώσεως τοῦ τόπου. Ἡ Κυβέρνησις περὶ τῶν κομματικῶν τῆς μόνον ἐνδιαφερομένη, ἐγκατέλειπεν αὐτὴν εἰς τὴν τύχην, ἀντιτάσσουσα, εἰς τὴν κρυφὴν τῆς ἀπελπισίας τῶν κατοίκων ζήτούντων βοήθειαν, σιωπὴν καὶ ἀδικιοφάνειαν εἰς τὴν μεγάλην αὐτῶν δυστυχίαν δεικνύουσα πρωτοφανῆ ἀστοργίαν καὶ περιφρόνησιν.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα, ἥτις τόσον ἐφρόντισεν νὰ διαφρηλίσῃ καὶ βελτιώσῃ τὴν εὐεργετικότητά της, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καίτοι ὁ καιρὸς πρὸς καλλιέργειαν τῶν κτημάτων ἐπείγει, καίτοι ὑπὸ πολλῶν τοῖς ἐξητήθησαν ἀγροτικὰ δάνεια ἐκκώφευσε καὶ ἠρνήθη τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν υποχρεώσεων ἃς ἀνέλαβεν ἀπέναντι τῶν ἐργατικῶν πληθυσμῶν. Δὲν γνωρίζομεν ἂν ἔχῃ δικαιοδοσίαν τινὰ τῆς παραδόξου ταύτης ἀρνήσεώς της. Οἰοιδῆποτε ὁμοῦς λόγοι καὶ ἂν ὤθωσι ταύτην εἰς τοιαύτην στάσιν πράττει τοῦτο ἐπὶ προφανῇ ζημίᾳ καὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων αὐτῆς. Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν υποχρεώσεων παρεγείρει εἰς αὐτὴν τὴν ἰσχύιν τῆς ἐνασκήσεως τῶν προνομίων. Τοὺν κεντίον δὲ ἡ ἀθέτησις τῶν υποσχεθέντων καὶ υποχρεώσεων αὐτῆς, θὰ τὴν καταστήσῃ ἀνίκων εἰς τὴν ἐπιβολὴν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὲρ αὐτῆς διατάξεων τοῦ Νόμου καὶ ἐν τούτῳ σποράκις θέλει

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ζημιωθῇ. Ἀδικιολόγητος ἄλλως τε δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ συστάσις αὐτῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ, ἀφοῦ τοιοῦτον εἶχε κατὰ νοῦν νὰ ἐκπληρώσῃ σκοπόν.

Ἡ συμβουλή, ἡ εἰλικρινής, τὴν ὁποίαν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἠδύνατό τις νὰ δώσῃ εἰς αὐτὴν εἶναι μὲ τὸ αὐτὸ βλέμμα νὰ παρατηρῇ καὶ ἐφαρμόζῃ τὰς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ Νόμου αὐτῆς, τὸσον τὰς ἀφορώσας τὰς προνομίας, ὅσον καὶ τὰς ἀφορώσας τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῆς, ἵνα μὴ προσκρούσῃ ἀπὸ τὰ πρῶτα τῆς βήματι κατὰ δεινὸν σκοπέλων, τοσοῦτο μᾶλλον ἀφοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ διακρίσεις μερῶν δὲν ἔχομεν, ἡ δὲ ἀτυχήσασα Πάλη διατελεῖ ἐν κινδύνῳ.

Ἡ ΒΡΩΜΑ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ Ἡ ΕΥΘΙΝΗ ΤΗΣ ΕΥΦΟΡΙΑΣ.

Ὅλα τὰ Ἔθνη ἔχουσι τὰς ἀτελείας των καὶ ἐν τῇ Διοικήσει καὶ ἐν τῷ Κοινωνικῷ ὀργανισμῷ διότι τὸ καθεστὼς ὅπερ τὸν κόσμον διέπει εἶνε σαθρὸν καὶ δημιουργήμα ἐποχῶν καθ' ὅς ὁ ἄνθρωπος ὑπῆρξεν ἀμαθὴς καὶ λίαν ἐλαττωματικὸς, ἐν τούτοις παντοῦ παρατηρεῖται ποιά τις τάσις πρὸς διόρθωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν διαφόρων ἀδικημάτων ἅτινα ἐλλείπει προνοίας τοῦ διέποντος συστήματος προξενοῦνται εἴτε εἰς τὰ άτομα εἴτε εἰς ομάδας ἀτόμων εἴτε καὶ εἰς ὁλόκληρον Λαόν.

Τὸ μόνον ἔθνος τὸ ὁποῖον κατὰ τὰ εἰωθότα ἐκφεύγει τοῦ Κανόνος τούτου εἶναι τὸ Ἑλληνικόν, καὶ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς Διοικήσεως ἄρχει ἡ ἀταξία καὶ ἡ ἐνοχος ἀδιαφορία, καθὼς καὶ εἰς ὅλας τὰς φλέβας τοῦ Κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ μας κυριαρχεῖ τὸ μικροβίον τῆς κατασχρήσεως καὶ τῆς ἰδιοτελείας, καὶ ὅμως μολονότι ἑκατομμυριάκις καὶ δις ἑκατομμυριάκις καὶ ὁ τυπὸς καὶ ὠρισμένοι χαρακτῆρες ἤλεγξαν τὴν κατάστασιν ταύτην καὶ ὑπέδειξαν τὴν διόρθωσιν τῶν ἀτόπων, ἐν τούτοις οἱ ἐπιτετραμμένοι τὰ τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ὀργανώσεως ἔχουν βουλωμένα τὰ ὦτά των περισσώτερον ἀφ' ὅσον τὰ εἶχον οἱ σύντροφοι τοῦ Ὀδυσσεὺς καθ' ἣν στιγμὴν διεύρχοντο τὴν χῶραν τῶν Σειρήνων.

Ἀλλὰ τέλος ἐφ' ὅσον ἡ ἐγκληματικὴ αὐτὴ πορεία τῶν ἀρμόδιων ἀσκέται ἐπὶ ἐλευθέρων Πολιτῶν, δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι δὲν ἐνέχει καὶ τὴν μεγάλην ἐνοχὴν διότι ἐπιτέλους οἱ ἐλεύθεροι πολῖται δικαιοῦνται νὰ διαμαρτυρηθῶσιν, νὰ ποιήσωσι ψηφίσματα, νὰ νοθεύσωσι τέλος διὰ τῶν συλλαλητηρίων καὶ δι' ἄλλων ἀκόμη μέσων τοὺς μὴ βουλομένους συννείναι. Τοῦτο ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ τὸ εἰπώμεν καὶ διὰ τοὺς φυλακισμένους· οὗτοι οἱ δυστυχεῖς ἀπόκληροι τῆς Κοινωνίας, οἱ ἄστωι αὐτοὶ υἱοί, κατὰ τὴν ἐννοίαν ἣν διδούσιν οἱ ἄστωι καὶ οἱ νοικοκυραῖοι, ἐὰν ἡμάρτησαν, ἀρκετὰ τιμωροῦνται διὰ τῆς ἀπομονώσεως καὶ τῆς καθεύξεως αὐτῶν μετὰ εἰς τὰ ἀνήλια, τὰ ὑγρά, τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀραχνιασμένα κελιά των, πᾶτα ἄλλη τιμωρία καὶ πᾶς ἄλλος ἀνυπερβλήσιμος ἐξέρχεται τῶν ὁρίων ἅτινα διέγραφεν

ὁ Νόμος καὶ ἡ Δικαστικὴ ἀπόφασις καὶ τότε ἀποτελεῖ παράβασιν κατὰ τῶν Νόμων καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ καταδικασθῶσιν οἱ ὑπεύθυνοι οἱ ὁποῖοι εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἀντικαθίστον τοὺς φυλακισμένους ἀπέναντι τῶν ὁποίων εἰσὶν οἱ περισσώτερον ἐνοχοί.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ κανεὶς πόσον ἐνέχεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐφορεία τοῦ Σωφρονηστηρίου Κεφαλληνίας, ἐὰν αἰφνης ὁ Ὑπουργὸς ἐπετρεπέτο τὰς φυλακὰς μετὰ μίαν ὥραν, ἐὰν δὲν ἦτο τελείως ἀσυνείδητος, ἔπρεπε νὰ παύσῃ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐφορίας.

Ἐκτὸς τῆς κατὰ καιροὺς παρατηρουμένης ἀταξίας καὶ μεροληψίας ὡς πρὸς τοὺς φυλακισμένους εἰς οὗς ἡ εὐνοία μοιράζεται ἀναλόγως τῆς κομματικῆς ἐκάστου ἰσχύος—ἐκτὸς τῆς σχεδὸν πάντοτε συστηματικῆς καταχρήσεως ἥτις γίνεται εἰς τὰς τροπὰς ἅς τὸ δημόσιον πληρώνει ἀρκετὰς καὶ καθαράς καὶ αὐταὶ εἰσὶν καὶ ἐλαττωμένα καὶ κακῆς ποιότητος, ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον ὅπερ ὄχι μόνον τὰς προϋσταμένας ἀρχὰς ἀλλὰ καὶ τὴν Κοινωνίαν μας ἔπρεπε σπουδαίως νὰ ἀπασχολήτῃ, εἶναι ἡ καθαριότης. Διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ ἀναγνώστης τὴν βρῶμαν τὴν δυσωδίαν τὴν ἀκατανόητον ἀκαθαρσίαν ἥτις ὑπάρχει ὄχι μόνον εἰς τὰς ἀκτῖνας ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ γραφεῖον, ἀρκεῖ νὰ τὸν πληροφορήσωμεν ὅτι φλέγματα καὶ πτύελα πεπηγμένα προαιώνια ἐπὶ τοῦ πατώματος καὶ τῶν τοίχων σεσηπότα καὶ ὀξοντα ὑπερπληροῦσιν τὸ δῶμα τῶν Γραφείων—Οἱ ἀπόπατοι ὑπερεπληρώθησαν καὶ ἐσχημάτισαν ἤδη ὀχετοὺς διακλαδιζομένους δίκην ποταμίσκων εἰς ὅλας τὰς διευθύνσεις τῶν φυλακῶν—Οἱ φυλακισμένοι ἵνα δύνανται νὰ προσέρχωνται εἰς τοὺς ἀποπάτους ἠναγκάσθησαν νὰ θέσωσιν ὀγκολίθους ἵνα σχηματισθῇ ὑψωμὰ τι ἐφ' οὗ νὰ πατώσιν—Ἐν γένει δὲ τὴν κακὴν εἶνε ἡ κατάστασις, ὥστε οὐ μόνον ἀπειλεῖται ἡ ὑγεία τῶν φυλακισμένων ἀλλὰ κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἱατροῦ, ὅστις ἐπανελλιμεμένως ἔστειλεν ἐγγράφα εἰς τὴν ἐφορίαν, ἐπὶ ματαίῳ δυστυχῶς, ἀπειλεῖται ἡ ὑγεία ὁλοκλήρου τῆς πόλεως—Ἐπρεπε πρό πολλοῦ νὰ ἔγῃ ἐνσκήψῃ Πανούκλα καὶ Χολέρα καὶ κίτρινοι πυρετοὶ καὶ ὅτι ἄλλο ἔμπορεῖ νὰ φαντασθῇ κανεὶς.

Τὴν ἀνωτέρω κατάστασιν δημοσιεύοντες ἐλπίζομεν νὰ συγκινήσωμεν τὴν ἐφορείαν ἥτις εἴτε ἐξ ἀδιαφορίας εἴτε ἐξ ἀγνοίας εἴτε ἐνεκεν τῆς βραδύτητος τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ἀπαιτούμενων τύπων, δὲν ἐφρόντισε νὰ θέσῃ τέλος εἰς τὴν ἀποτροπαίαν αὐτὴν κατάστασιν δι' ἣν εὐθύνεται καὶ ὑπηρεσιακῶς καὶ ἠθικῶς καὶ ἀνθρωπιστικῶς.

Κον Σπύρον Βαλλιαντζον

Εἰς Johanesburg.

Εὐχαριστῶ.

Συντάκτης «Ἀναστάσεως.»

Λατῖκον «Ἀναγνωστήριον» Ἀύριον Κυριακὴν ὥραν 7 μ. μ. Λουκάς Παροράτος διδάξει περὶ «τροπῆς».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ